

Vybráno z Knihy přání a stížností (Vaverka Company)

Dne 9.10.1984 10,26 hod.

Stížnost personálu kuchyňky ke zjevu obsluhujícího Franty Vítámvás, kterého nebyla slečna z Květné schopna identifikovat jako pána; chtěla platit a nevěděla komu, po dotazu, zda ji obsluhoval pán či dáma, řekla, že neví, ale byl to prý ten Franta. Je tedy nutné se zamyslet nad touto persónou a najít ihned nápravu.

Dne 9.10.1984 11,12 hod.

Naše technika se opět ukázala hodna svého „MOTTA“ (Nemožné ihned, záznaky do 3 dnů) a ihned zhotovila příslušnou ceduli (Vítámvás, JSEM FRANTA), aby nedocházelo k tak tragickému omylu ohledně určení, kam má persóna jít na sociální zařízení (tedy s jakou cedulkou).

(pod tím připsáno obrovským písmem S CELULOJDOVOU)

Neděle 12. října 2003		
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Opatovice	
13:30	loučení Hvozdná	
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání kurzistů	před divadlem
14:30	vítání Opatovice	MÚ
15:00	vítání Opatovice	před divadlem
16:00	Zvířecí divadlo aneb Tramvaj do stanice Konečná	velký sál
16:30		
17:00	Ořechov u Brna	
18:00	příjezd Meziměstí	
19:30	Zvířecí divadlo aneb Tramvaj do stanice Konečná	velký sál
20:00		
20:30	Ořechov u Brna	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	Zvířecí divadlo aneb Tramvaj do stanice Konečná	velký sál
23:00	Ořechov u Brna	
0:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 3 Kč.

Právě čtete

číslo 1.

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Sobota 11. října 2003

Všem,

kdož s dobrým úmyslem přicházejí pobýt u nás ve Vysokém týden, pár dnů, pár hodin a vychutnat si setkání venkovských ochotníků s diváky, porotou, kamarády, s námi domácími, přeju příjemné pobyty.

Těm, co k nám zavítají poprvé, přeju, aby získali pocit, že příště se to nemůže obejít bez nich. Těm, co k nám jezdí pravidelně, přeju, aby si pocit své nezbytnosti v přehlídkovém týdnu uchovali.

Vaše těšení a návraty k nám jsou hnací silou přehlídkového maratónu, protože přehlídka je divadelní, o divadle, ale také pro lidi.

Vítejte.

Svatava Hejralová
Občanské sdružení Větrov

Sobota 11. října 2003		
9:00	pietní vzpomínka	hřbitov
10:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Ořechov u Brna	
14:00	vítání Hvozdná	MÚ
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Ořechov u Brna	MÚ
14:30	vítání Hvozdná	před divadlem
15:00	vítání Ořechov u Brna	před divadlem
18:00	setkání poroty	kuřárna
19:00	setkání hostů, poroty a pořadatelů	malý sál
19:30	Motýli	velký sál
20:30	Hvozdná	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

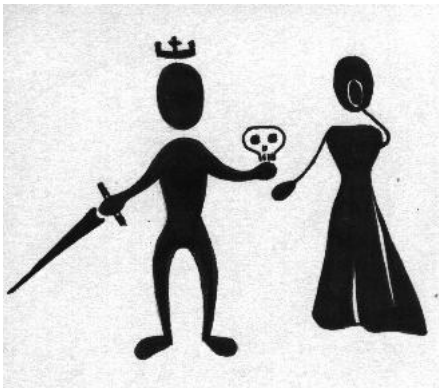
Poděkování

Ještě jsme téměř nezačali tvořit první číslo našeho přehlídkové zpravodaje a už se na redakčním stole objevil příspěvek. Jeho autorem je ak-tér včerejšího před-stavení, který tak chtěl prostřednic-tvím Větrníku dát průchod svým poci-tům.

Tento list píše ještě před předsta-vením, takže vlast-ně ani nevím, jak to dopadne. Ale už teď bych chtěl poděkovat několi-ka důležitým osobám.

První „děkuji“ s velikým „D“ patří Věrce Preisslerové, která obětovala svůj drahocenný čas pro několik pubertáků, od nichž slyšela pouze: Věrko, za-šij, Věrko, sprav, Věro...pojd' mi pomoci, atd. Ještě teď má asi prsty rozpíchané od jehly a žeh-lení našich kostýmů ji jistě vyrá-ží ze spaní.

Dále bych chtěl poděkovat naší milované režisérce Ivě Ře-hořové, poslední dobou zažívají-cí asi hodně probdělých nocí ... měla to s námi těžké. Ale věrte - ani my jsme to s ní neměli čas-tokrát lehké. Přesto však na ni

nedáme dopustit a máme ji moc rá-dí. Jistě mi dáte za pravdu, že v dnešní době není moc lidí, kteří se takto obětují pro děti. Je neuvě-řitelné, co s tou skvadrou mladých dokázala, a proto před ní smekám. Potom přicházejí na řadu vždy usměvaví kulisáci, technika a vedení divadla Kra-konoš, které nám umožnilo dnes účinkovat. I jim pa-tří poděkování.

T.Tichánek.

Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gonten Švýcarsko

Divadelní telefonování

Když pan Bell vymyslel přístroj, jenž spojí dva lidi v různých částech města, země, světa, atd, jistě netušil, k jaké dokonalosti lidstvo jeho vynález jednou přivede. Ano, jistě jste uhodli, že mluvím o telefonu. Nemyslím tím však ony nástěnné bedničky s kličkou, trychtýřem na mluvení a dalším místo sluchátka. Dnes myslím dokonalé, malé hračky dnešních dospělých i dětí. Mám na mysli telefony mobilní. Jednou jsou pozhánáním, jindy prokletím naší generace.

Zvláště, když takový vášnivý telefonista dorazí do divadla. Věta „vypněte si, prosím, své mobilní telefony“ se stala již zcela běžnou jako trojí zvonění připomínající začátek představení. Možná se stala až takovou samozřejmostí, že ji někteří, kdož sedí v sále, už ani nevnímají. Asi tak, jako kdosi, kdo

seděl včera v páté řadě uprostřed a sděloval komusi na druhém konci pomyslného drátu vedoucího od jeho mobilu, že je v divadle na „nákých mladých“.

Přátelé, zahod'te své mobily, ať vám v divadle neotravují život! Tak ne, zpět, vypněte si, prosím, své mobily před začátkem představení. - Jé, promiňte, další moudra příště, asi mi právě zvoní mobil.

(j n)

Jídelníček

Letošní žaludky opět zaplní strava z České spořitelny.

A co to bude dnes?

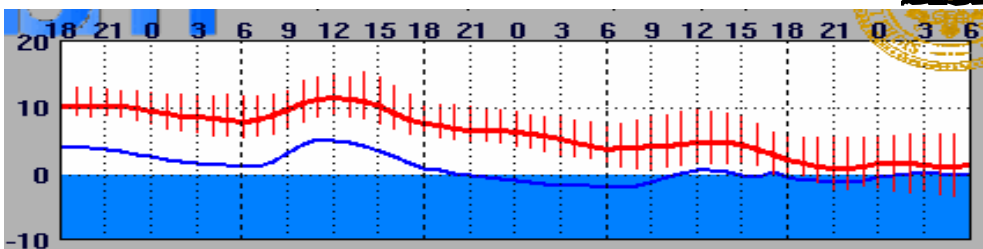
Oběd:

polévka zelná, bratislavská plec, houskový knedlík

Večeře:

vepřové maso na pepři, těstoviny, zelný salát

Předpověď počasí na sobotu:

Není přehlídka jako přehlídka

Letošní ročník Krakonošova divadelního podzimu, který bude dnes oficiálně zahájen, nabízí osm soutěžních představení rozplánovaných na příslušný počet dní –

co den, to jedno. Klasická přehlídka. Včera jsme ale měli možnost vidět takovou přehlídku v malém. Přehlídku v kostce, chce se mi říci. Ačkoliv - možná šlo občas až o

krychli. Obrovskou. Nacpanou vašními, velkými gesty, výpravnými kostýmy a spoustou, spoustou slov.

Před mýma očima i očima mých spoludiváků se odehrálo představení hned jedenáct. Tedy – „představeníček“, abych tak řekla. Společně s Recitačním

kroužkem Městské knihovny a DS Krakonoš jsme prošli mozaikou složenou z nejznámějších děl Shakespearových nazvanou lakonicky: Šejkspír? Shakespeare!. Stejně jako přehlídka nabízí tragedie i komedie, spojily se oba žánry i v tomto pásmu. Byl to takový zhuštěný divadelní festival. Jen možná,

že jeho rozměry by mohly být menší. Řeceno s hraným klasikem - mnoho povyku může někdy přinést nic.

(jn)

Hola Amigos!

Jak vidno - ukrutne sladky zivot mi ted Corridou voni. Me toulave boty me zatahly az do Madridu, tak vam k letosni prehlidce preji nejen tradicni ZLOMTE VAZ, ale take tolik krasnych slunickovych dni, jake ted mam v horkem Spanelsku. Snad se za rok zase obojmeme a pozdravime - vzdyt je to jen chvilka!

Tak tedy

- Hasta el próximo año y BUENA SUERTE!

Pac a pusu

Danda

A JSME ZASE TADY!

*Poposedávám jako ptáček
v krásné židli značky Thonet.
Být tak William - no Shakespeare,
snad bych napsal třeba sonet.
Nebo možná dlouhou báseň,
jak psávají mistři.
Slivovici smočím dáseň,
to prý mozek bystří,
potom znovu v papír shlédnu,
bych po roce složil
veršovánku - krátkou - jednu,
do níž rád bych vložil:*

*že jsme zase rádi tady
v Krakonoše říši -
ať se k nám netočí zády
a ať dobře slyší,
že se rádi vracíváme
mnozí léta mnohá,
že se vždycky usmíváme,
když zas naše noha
na náměstí ve Vysokém
v říjnu lehce vstoupí.
V židli Thonet vrtím bokem,
v hlavě verš - snad hloupý?
Tak se tady vítáme,
už v tom zase lítáme!
j.h.*

Poprvé v hasičovně a navíc to jsou děti...

letos také pro domácí nesoutěžní

Tradici vysoké přehlídky je společenský večer s pohoštěním pro hrající soubor v místní hasičovně. Výjimečně byl tento večer uspořádán

soubor. Nálada byla příjemná, neboť nervozita opadla, ale do tance se příliš nikomu nechťelo. Až do okamžiku, kdy se rozjela „mašinka s kouřícím komínkem....“

Viděno ze 17. řady aneb Ochutnávka

Již čtyři století se nové a nové generace nechávají unášet obrazností příběhů Barda všech bardů, Williama Shakespeara. Nejinak je tomu se skupinou –náctiletých z Vysokého, sdružených v „recitačním“ kroužku Městské knihovny. To slovo je v uvozovkách proto, že dvouhodinová montáž klíčových scén z 11 her není rozhodně jen pouhou recitací. Pod vedením Ivany Řehořové dnešní generace těch nejmladších adeptů nádherného divadelního šílenství předvedla, že Vilík Šejkspírů nepsal jen pro Angličany, tím méně jen pro svou dobu. Některé výkony byly vskutku pozoruhodné, osobně bych ocenila zejména Tomáše Tichánka a Janu Velagyiiovou. Je tak trochu ironií, že v době alžbětinské hráli ženské úlohy muži, dnes hrají děvčata mužské role. A zvládají to s přehledem.

Své postřehy jsem nazvala „Ochutnávka“: na začátek vysoké přehlídky nám byly nabídnuty jako

předkrm vybrané divadelní lahůdky. Jenže všim se lze přejít, i jednohubkami a dobrůtkami. Pokud mají vysočtí recitátoři v úmyslu dále svého Šejkspíra prezentovat, možná by nebylo na škodu učinit další takřikající výběr z výběru, sebrat jen tu nejlepší smetánku. I tak si určitě všichni zahrají.

A na závěr drobná připomínka: my slabozrací špatně vidíme na po-

měrně malé cedule, uvádějící místo děje jednotlivých scén, navíc když s nimi jejich nosič jevištěm skoro proběhne. Prosím, zvolněte, případně se i zastavte.

Přesto celému Recitačnímu kroužku Městské knihovny ve Vysokém přeju: plnou parou VPŘED! Ať je vaše plavba jevištěm-světlem vždy úspěšná a zdárně dospěje vytoženého přístavu – uznání publika.

Mag